

Plastabletten (diuretica)

Plastabletten remmen de opname van zout door de nieren. Hierdoor scheiden de nieren meer zout en water uit. Door verlies van extra vocht zijn de bloedvaten minder gevuld. Hierdoor daalt de bloeddruk. Het hart hoeft minder kracht te gebruiken om het bloed rond te pompen.

Als dialysepatiënten nog een beetje plassen kan het zinvol zijn om de urineproductie te bevorderen met plastabletten. Hiervoor wordt alleen krachtige plasmedicatie gebruikt. Omdat deze middelen in de nier zelf werken, en de nieren bij dialysepatiënten relatief ongevoelig zijn, worden vaak hoge doseringen voorgeschreven.

Er zijn 3 soorten diuretica:

- Thiaziden
- Lisdiuretica
- Kaliumsparende middelen

Algemeen innameadvies

Plastabletten hebben enkele uren na inname effect. Daarom kunt u deze het beste in de ochtend innemen.

Moet u 2x per dag plastabletten slikken, neem dan het tweede tablet tussen de middag. Dit zorgt ervoor dat u 's nachts minder vaak hoeft te plassen. Slechts in een enkel geval zal de arts adviseren het tweede tablet wel in de avond te nemen.

Thiaziden

Thiaziden werken minder krachtig dan lisdiuretica, maar hebben een langere werkingsduur.

Indicatie

Hoge bloeddruk en vasthouden van vocht (oedeem).

Voorschrift

De meest voorgeschreven thiazide is hydrochloorthiazide.

Innameadvies

Zie algemeen innameadvies.

Bijwerkingen

- Zelden maagdarmklachten (lichte misselijkheid, braken, verstopping, buikpijn, diarree, verminderde eetlust). Vooral in de startfase kan duizeligheid optreden. Te laag kalium-gehalte in het bloed (bij gelijktijdig braken of diarree neemt de kans hierop toe). Klachten die kunnen duiden op een te laag kaliumgehalte zijn spierkrampen, spierzwakte of spierpijn (meestal eerst in bovenbenen en armen), ernstige vermoeidheid, hartkloppingen en heftige buikklachten.

De meeste bijwerkingen verdwijnen meestal als uw lichaam gewend raakt aan deze medicijnen.

Lisdiuretica

Lisdiuretica werken kort en krachtig.

Voorschrift

Veel voorgeschreven lisdiuretica zijn furosemide (Lasix®) en bumetanide.

Indicatie

Benauwdheid en vochtophoping (oedeem) ten gevolge van hartfalen, matig tot ernstige nierschade of nefrotisch syndroom. Behandeling van hoge bloeddruk.

Innameadvies

Zie algemeen innameadvies.

Bijwerkingen

- Soms hoofdpijn, droge mond en dorst. Vooral in de startfase duizeligheid, slechter zien.
- Zelden, maagklachten (buikpijn en misselijkheid; zeer zelden braken, verstopping en diarree).
Te laag kaliumgehalte in het bloed en uitdroging met name in combinatie met verminderde voedsel- en vochtinname bij gelijktijdig braken of diarree. Klachten die kunnen duiden op een te laag kaliumgehalte zijn spierkrampen, spierzwakte of spierpijn (meestal eerst in bovenbenen en armen), ernstige vermoeidheid, hartkloppingen en heftige buikklachten.

De meeste bijwerkingen verdwijnen meestal als uw lichaam gewend raakt aan deze medicijnen.

Kaliumsparende diuretica

Kaliumsparende diuretica worden vaak in combinatie met andere diuretica voorgeschreven. Natrium wordt uitgescheiden; ter compensatie houdt het lichaam kalium vast. De werking begint binnen twee tot drie dagen en houdt enkele dagen aan.

Voorschrift

Veel voorgeschreven kaliumsparende diuretica zijn spironolacton en triamtereen.

Indicatie

Aanvullende therapie bij hoge bloeddruk, indien andere plastabletten onvoldoende effectief zijn of een laag kalium moet worden vermeden.

Innameadvies

Zie algemeen innameadvies.

Spironolacton heeft een vertraagde afgifte (aangeduid als omhuld). U moet deze heel doorslikken.

Bijwerkingen

- Soms hoofdpijn, duizeligheid en gevoel van zwakte. Deze bijwerkingen verdwijnen meestal als uw lichaam gewend raakt aan deze medicijnen. Bij mannen borstvorming, minder zin in vrijen en impotentie. Bij vrouwen menstratiestoornissen, pijnlijke borsten en blijvende stemverlaging. Te hoog kaliumgehalte in het bloed (met name in combinatie met RAS-remmers, zie info 2.38 'Bloeddrukverlagende middelen'). Klachten die kunnen duiden op een te hoog kaliumgehalte zijn lusteloosheid en hartritmestoornissen.
- Zelden maagdarmlaasten (misselijkheid, braken en diarree), doof of tintelend gevoel in armen en benen. Te laag natriumgehalte in het bloed (met name in combinatie met thiaziden of bij braken of diarree). Klachten die kunnen duiden op een te laag natriumgehalte zijn plotselinge hevige vermoeidheid, sufheid en verminderde eetlust.